

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 7 lipca 2023 r.
(OR. pl)

11664/23

ENV 832
CLIMA 350
AGRI 385
FORETS 82
RECH 347
ENER 438
IND 378
COMPET 745
CHIMIE 70

SAN 451
ECOFIN 761
CONSOM 274
AGRILEG 128
SEMENCES 30
PHYTOSAN 42
PESTICIDE 37
FOOD 58

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 6 lipca 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Dotyczy: KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW z sprawie zapewnienia odpornego i zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych UE

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 410 final.

Zał.: COM(2023) 410 final

Bruksela, dnia 5.7.2023 r.
COM(2023) 410 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Zapewnienie odpornego i zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych UE

1. Wprowadzenie

Europejski Zielony Ład jest niezbędny dla zdrowia naszego społeczeństwa i naszej planety. Od czasu jego prezentacji w grudniu 2019 r. zapoczątkował on głęboką i holistyczną transformację naszego społeczeństwa i naszej gospodarki. Uzgodnione i zrealizowane już inicjatywy w ramach pakietu „**Gotowi na 55**” oraz postępy osiągnięte w zakresie wniosków dotyczących **gospodarki o obiegu zamkniętym i eliminacji zanieczyszczeń** torują drogę do osiągnięcia celów klimatycznych Unii Europejskiej na lata 2030 i 2050.

Te inicjatywy i ich cele opierają się nie tylko na nowych technologiach i innowacjach, ale również na rozwiązaniach oferowanych przez naturę, naszego najlepszego sojusznika w walce ze zmianą klimatu. Aby dotrzymać międzynarodowych zobowiązań Unii Europejskiej wynikających zarówno z porozumienia paryskiego, jak i globalnych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 roku, a także w świetle Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, aby zapewnić przejście na gospodarkę zrównoważoną i osiągnąć neutralność klimatyczną i przystosowanie się do zmiany klimatu, w szczególności w celu zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla przez naturalne pochłaniacze, oraz aby realizować Europejskie prawo o klimacie, musimy pilnie przywrócić i wzmocnić odporność ekosystemów naturalnych w całej UE. Musimy zwiększyć ich zdolność do sprzyjania naszym działaniom służącym przystosowaniu się do zmian klimatu, poprawić ochronę zasobów wodnych i zwiększyć ich zdolność produkcyjną, aby zapewnić trwałe bezpieczeństwo żywnościowe i materialne.

Ponieważ susze, pożary roślinności, niedobór wody i ryzyko powodzi gwałtownie rosną i już teraz wywierają zgubny wpływ na trzy czwarte państw europejskich¹, konieczne są dalsze postępy w realizacji kolejnego filaru Zielonego Ładu: **zapewnienia zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych UE**. Wzmocni to również odporność unijnego rolnictwa i produkcji żywności.

Niezrównoważone korzystanie z zasobów naturalnych jest jedną z głównych przyczyn kryzysu klimatycznego i kryzysu różnorodności biologicznej, które z kolei już teraz kosztują w samej UE życie tysięcy osób i miliardy euro². Zdrowe ekosystemy mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia warunków do życia i zrównoważonej przyszłości dla nas samych i dla przyszłych pokoleń, a także dla wzmocnienia odporności UE na klęski żywiołowe. Degradacja i zanieczyszczenie gleb oraz osłabiona odporność ekosystemów są kosztowne dla wielu sektorów, zwłaszcza rolnictwa, rybołówstwa i powiązanych łańcuchów wartości. Z kolei utrata plonów spowodowana degradacją środowiska, zanieczyszczeniem, suszami, falami upałów, powodzią i nowymi agrofagami wiąże się z kosztami dla rolników, rybaków, a co za tym idzie dla obywateli w postaci wyższych cen żywności.

---

¹ Wspólne Centrum Badawcze – Europejskie Obserwatorium ds. Susz.

² Szacuje się, że w latach 1980–2021 szkody związane z pogodą i klimatem wyniosły 560 mld EUR (wartości z 2021 r.). Zaniepokojenie budzi fakt, że w ciągu ostatnich dziesięciu lat szkody związane z pogodą i klimatem stale rosną. Pojedyncze zdarzenie, takie jak powódź w Niemczech i Belgii w 2021 r., może spowodować szkody o wartości prawie 50 mld EUR.

Dzięki temu pakietowi UE nadal przestrzega swoich międzynarodowych zobowiązań, torując drogę dla zdrowych gleb w Europie poprzez przedstawienie wniosku w sprawie **monitorowania gleb i ich odporności**. Ten akt prawny pozwoli nam monitorować stan gleb i zaoferuje szereg środków wsparcia, aby stopniowo doprowadzić je do dobrego stanu. Jak określono w strategii „Od pola do stołu”, w ramach pakietu proponuje się również nowe ramy regulacyjne dotyczące **materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i leśnego materiału rozmnożeniowego**, które to ramy pobudzą innowacje i zrównoważone praktyki, wykorzystując postęp technologiczny w zakresie **nowych technik genomowych** w celu opracowania odpornych roślin i umożliwienia dalszego ograniczenia stosowania pestycydów chemicznych i związanego z nimi ryzyka. Środki zapobiegania powstawaniu **odpadów żywnościowych i tekstylnych** i ich ograniczania przyczynią się również do bardziej efektywnego wykorzystania zasobów naturalnych i dalszego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jak określono również w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym.

Pakiet ten **uzupełnia poprzednie wnioski dotyczące Zielonego Ładu**, które zostały już przyjęte, takie jak prawo o klimacie i zmienione **rozporządzenie LULUCF**, lub wnioski, które są nadal w procedurze współdecyzji, takie jak **prawo o odbudowie zasobów przyrodniczych**, które jest wnioskiem przewodnim filaru Zielonego Ładu dotyczącego zasobów naturalnych i kluczem do osiągnięcia uzgodnionych międzynarodowych celów w zakresie różnorodności biologicznej. Pakiet ten jest również ściśle powiązany z wnioskami dotyczącymi **certyfikacji usuwania dwutlenku węgla** lub **zrównoważonego stosowania pestycydów** i wnioskami związanymi z **eliminacją zanieczyszczeń**. Łącznie wnioski te **umożliwią UE ukierunkowywanie i przyspieszenie procesów przejścia na zrównoważoną gospodarkę i nadawania społeczeństwu cech zrównoważonego rozwoju**.

Razem środki te przyniosą wszystkim długoterminowe korzyści gospodarcze, społeczne, zdrowotne oraz korzyści dla środowiska. Korzyści odczują w szczególności osoby, które utrzymują się bezpośrednio z ziemi i przyrody, w postaci **bardziej odpornych zasobów naturalnych**. Przyczyni się to do istnienia dobrze prosperujących obszarów wiejskich, **bezpieczeństwa żywnościowego**, odpornej i **doskonale rozwijającej się biogospodarki** oraz zapewni ochronę przed skutkami zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej. Zwiększając odporność i zdrowie gleb, wnioski te mogą zapewnić **dotatkowe możliwości zarobku rolnikom i zarządcom gruntów**, którzy mogą być nagradzani za uprawę sprzyjającą pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę, otrzymywać płatności za usługi ekosystemowe lub za zwiększenie wartości zdrowych gleb i produkowanej na nich żywności.

2. Wykorzystanie zasobów naturalnych i poprawa stanu gleby

Dzisiejszy stan gleb w UE budzi ogromny niepokój. 60–70 % gleb w UE jest obecnie niezdrowych³. Ponadto miliard ton gleby jest co roku wyflukiwanych z powodu erozji, co

---

³ Czynniki zapewniające bezpieczeństwo żywnościowe, dokument roboczy służb Komisji, SWD(2023) 4.

oznacza, że pozostała żyzna warstwa wierzchnia stale się zmniejsza. Przejmowanie gruntów i uszczelnianie gleby również prowadzi do nieodwracalnej utraty najbardziej żyznych gleb. Szacuje się, że koszty ogólne związane z degradacją gleby przekraczają 50 mld EUR rocznie. Bez podjęcia odpowiednich działań koszty te będą tylko rosnąć.

Susze, powodzie, powjawy agrofagów, pożary roślinności i inne ekstremalne zjawiska pogodowe spowodowane zmianą klimatu (w tym burze) powodują dalszą degradację stanu i odporności naszych gleb. Na przestrzeni ostatnich lat ich częstotliwość zwiększa się. Zakres intensywnych skutków suszy w UE rośnie, co wskazuje na pogarszający się stan ekosystemu. Od 2000 r. w ciągu ośmiu lat przekroczone długoterminową średnią pod względem skutków suszy, a pięć z tych lat przypadło na ostatnie dziesięciolecie⁴. Jedna dziesiąta ludności miejskiej w Europie mieszka obecnie na obszarach potencjalnie zagrożonych powodzią⁵.

Podczas ostatnich dwóch sezonów pożarów roślinności (2021 r. i 2022 r.) zauważono niepokojącą tendencję: liczba takich pożarów, a także obszary spalonej ziemi są większe niż przewidywano. Sezony pożarów również rozpoczynają się wcześniej i kończą później w ciągu roku. W związku z tym w ostatnich latach więcej państw członkowskich zwróciło się do innych państw członkowskich za pośrednictwem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (UMOL) o wsparcie w gaszeniu pożarów, ponieważ uznały, że ich własne zasoby reagowania są niewystarczające.

Wzmocnienie zdolności reagowania na pożary, powodzie, erozję gleby i susze nie jest jednak wystarczające. Poprawa stanu gleby jest niezbędnym działaniem służącym skuteczniejszemu zapobieganiu klęskom żywiołowym i zarządzaniu nimi.

Zarządzanie suszami i niedoborem wody wymaga innowacyjnych podejść łączących bardziej tradycyjne rozwiązania w zakresie gospodarowania wodą i zarządzania ryzykiem suszy z naciskiem na budowanie większej odporności ekosystemu. Zdrowe gleby zatrzymują wodę w ilości odpowiadającej 25 % ich masy, przyczyniając się do zapobiegania ryzyku klęsk żywiołowych i działając jako długoterminowe zbiorniki uzupełniające wody podziemne. Naturalna zdolność odpornych gleb, terenów podmokłych i lasów do magazynowania wody jest wyższa niż zdolność, którą można osiągnąć dzięki kosztownym nowym sztucznym zbiornikom⁶. Lepsza retencja wód może łagodzić nie tylko susze, ale również powodzie, a także sprawić, że środowisko będzie bardziej odporne na osuwiska i erozję gleby. Ogólnie rzecz biorąc, rozwiązania w zakresie zapobiegania powodziom opierające się na zasobach przyrody charakteryzują się m.in. wysokim stosunkiem korzyści do kosztów⁷. Zdrowe gleby o wysokim współczynniku infiltracji wody wspierają również tworzenie pokrywy roślinnej zapobiegającej pożarom roślinności i odpornej na nie.

---

⁴ <https://www.eea.europa.eu/ims/drought-impact-on-ecosystems-in-europe>

⁶ „[What the future has in Store: A new Paradigm for Water Storage](#)” [„Co przyniesie przyszłość: nowy paradygmat magazynowania wody”], Bank Światowy, 2023.

⁷ „[Economics for Prevention and Preparedness: Investment in Disaster Risk management in Europe makes Economic Sense](#)” [„Ekonomia na rzecz zapobiegania i gotowości: inwestycja w zarządzanie ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi w Europie ma sens ekonomiczny”], sprawozdanie Banku Światowego, 2021, sprawozdanie podsumowujące, s. 14.

Zdrowe gleby nie tylko mogą pomóc nam w przygotowaniu się na coraz silniejsze skutki zmiany klimatu, ale są również warunkiem wstępnym naszego zdrowia, a także zdrowia wielu ekosystemów. Stanowią one podstawę produkcji rolno-spożywczej i zrównoważonej biogospodarki. Ponieważ 95 % naszej żywności jest bezpośrednio lub pośrednio produkowane na glebach, ich degradacja ma bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe. Gleby są również podstawowym źródłem surowców niezbędnych dla naszej transformacji ekologicznej i cyfrowej. Zasoby naturalne i usługi świadczone przez zdrowe ekosystemy, w tym produkcja żywności, mają kluczowe znaczenie dla zdolności życiowej naszej gospodarki i społeczeństwa. Ponieważ zdegradowane i zanieczyszczone gleby mają poważnie zmniejszoną zdolność do magazynowania dwutlenku węgla i naturalnego udostępniania roślinom składników odżywczych, dalsza degradacja europejskich gleb utrudniłaby również osiągnięcie europejskich celów klimatycznych i wywiązanie się z zobowiązań prawnych państw członkowskich w ramach LULUCF. Jednocześnie zdegradowane gleby zmniejszają uzasadnienie biznesowe uprawy sprzyjającej pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę, natomiast zdrowe gleby zapewniają rolnikom dochody z takiej uprawy, z produkcji żywności, a także z aktywów gospodarstwa.

Z tego względu ważne jest, aby organy państw członkowskich, rolnicy i inni właściciele gruntów opracowywali i wprowadzali we właściwych miejscach odpowiednie środki gospodarowania glebą i jej regeneracji. W tym celu we **wniosku dotyczącym gleb** wprowadzono **solidne i spójne ramy monitorowania stanu wszystkich gleb** w całej UE oraz przewidziano ciągłą poprawę stanu gleb w Unii w celu doprowadzenia ich do zdrowego stanu do 2050 r. Wniosek opiera się na praktykach wspieranych już przez wspólną politykę rolną i nie wprowadza się w nim żadnych nowych obowiązków dla rolników. Ramy monitorowania obejmują kilka źródeł danych dotyczących gleby, łącząc dane dotyczące pobierania próbek gleby z badania terenowego użytkowania gruntów i pokrycia terenu⁸ (LUCAS) z danymi satelitarnymi z programu Copernicus, danymi wygenerowanymi w ramach misji UE „Pakt na rzecz zdrowych gleb w Europie”⁹, a także z danymi krajowymi i prywatnymi.

Ułatwi to państwom członkowskim monitorowanie ich zobowiązań w ramach LULUCF oraz krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, wspólnej polityki rolnej, a także proponowanego aktu prawnego o odbudowie zasobów przyrodniczych. Przyczyni się to do regularnego monitorowania realizacji i perspektyw zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń¹⁰ oraz monitorowania różnorodności biologicznej, w przypadku których jak dotąd dane dotyczące gleby nie są uwzględniane na tym samym poziomie, co dane dotyczące powietrza i wody. Jednocześnie dokładna diagnoza w całej UE pomoże organom państw członkowskich, rolnikom i innym właścicielom gruntów w opracowaniu i wprowadzeniu odpowiednich środków gospodarowania glebą i jej regeneracji.

---

⁸ [Przegląd – Dane statystyczne dotyczące pokrycia terenu/użytkowania gruntów – Eurostat \(europa.eu\)](#)

⁹ [Zdrowa gleba i żywność \(europa.eu\)](#)

¹⁰ [Cele w zakresie eliminacji zanieczyszczeń \(europa.eu\)](#)

Dane dotyczące gleby będą również wykorzystywane przy opracowywaniu i wdrażaniu innowacji, rozwiązań technologicznych i organizacyjnych w praktykach rolniczych, w tym dywersyfikacji upraw, rolnictwa precyzyjnego, rozwoju roślin, cyfrowych narzędzi do zarządzania glebą lub wykorzystania rozwiązań z zakresu sztucznej inteligencji w postaci systemów wykrywania i systemów pomiarowych w terenie. Umożliwi to rolnikom wdrożenie najbardziej odpowiedniej metody oczyszczania i pomoże im w utrzymaniu i zwiększeniu żyzności gleby i plonów przy jednoczesnym zminimalizowaniu zużycia wody i składników odżywczych. Ponadto dane dotyczące gleby umożliwiają lepszą analizę tendencji w zakresie susz, retencji wód i erozji, przyczyniając się do zapobiegania klęskom żywiołowym i zarządzania nimi.

We wniosku ustanawia się również **zasady zrównoważonego zarządzania mające zastosowanie do gleb objętych gospodarowaniem** w Europie, w tym gleb wykorzystywanych w rolnictwie. Pomaga on państwom członkowskim w opracowywaniu i określaniu praktyk regeneracyjnych wdrażanych w sposób integracyjny, przy zaangażowaniu rolników i innych zarządców gruntów.

Dostęp do danych dotyczących gleby ma również kluczowe znaczenie dla leśników w celu utrzymania i zwiększenia ekologicznej i społeczno-gospodarczej wartości lasów. Lasy i inne grunty zalesione pokrywają blisko połowę powierzchni ziemi w UE i odgrywają kluczową rolę we wspieraniu silnej biogospodarki opartej na lasach, łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej oraz zachowaniu i przywracaniu różnorodności biologicznej. Grunty leśne są głównym pochłaniaczem dwutlenku węgla w UE. Znaczenie lasów i ich wielorakich funkcji ma wzrosnąć w przyszłości, również jako dostawcy surowców dla biogospodarki, a rozszerzone łańcuchy wartości oparte na lasach wspierają obecnie 4,5 mln miejsc pracy w UE. W ostatnich latach zmiana klimatu spowodowała jednak znaczne obumieranie drzew i tymczasową utratę lasów w wielu państwach członkowskich UE. Skutki gospodarcze pożarów lasów sięgają kwoty około 1,5 mld rocznie, przy czym przewiduje się, że rosnące temperatury zmniejszą wartość gruntów leśnych o kilkaset miliardów euro do końca wieku z powodu zmian w składzie gatunkowym.

Przyjęcie, rozwój na dużą skalę i sukces nowych zrównoważonych modeli biznesowych, takich jak agrotechniki węglochłonne (uprawa sprzyjająca pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę) oparte na certyfikacji usuwania dwutlenku węgla i płatnościach za usługi ekosystemowe, wymaga wysokiej jakości danych, zwłaszcza dotyczących gleb. Oczekuje się, że dobrowolna certyfikacja zdrowej gleby zwiększy wartość świadectwa usunięcia dwutlenku węgla i zapewni dalsze społeczne i rynkowe uznanie dla zrównoważonego gospodarowania glebą i powiązanych produktów spożywczych.

Korzyści płynące z żyznych gleb i uznanie środków służących osiągnięciu tego celu pomogą również zwiększyć prywatne finansowanie, ponieważ przemysł spożywczy i inne przedsiębiorstwa już zaczęły wdrażać programy mające na celu płacenie za usługi ekosystemowe i wspieranie zrównoważonych praktyk związanych ze zdrowiem gleby. Dywersyfikacja systemów produkcji rolnej i leśnej, której towarzyszy większa różnorodność produktów rynkowych, zapewnia również możliwości tworzenia nowych miejsc pracy w UE.

Inicjatywy w zakresie uprawy sprzyjającej pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę mogą być finansowane za pośrednictwem wspólnej polityki rolnej, innych instrumentów finansowania unijnego, m.in. LIFE i „Horyzont Europa”, finansowania publicznego, takiego jak pomoc państwa, inicjatyw prywatnych związanych z rynkami uprawnień do emisji dwutlenku węgla lub poprzez łączenie tych możliwości w zakresie finansowania.

Ramka 1. Czerpanie korzyści z lepszych danych i wiedzy

- Wniosek dotyczący gleb umożliwi rolnikom i leśnikom dostęp do niezależnych i bezstronnych porad na temat tego, jak doprowadzić ich gleby do dobrego stanu.
- Wszyscy zarządcy gruntów będą mieli (dobrowolny) dostęp do certyfikacji zdrowia gleby. Będzie to miało wpływ na wartość gruntów. Można oczekiwać, że zdrowe gleby będą miały wyższą wartość, ponieważ okażą się bardziej odporne na skutki zmiany klimatu i zmienność pogody. Ma to kluczowe znaczenie dla rynku gruntów, a także dla młodych i nowych rolników. Zdrowe gleby produkują zdrową żywność, magazynują większą ilość dwutlenku węgla, regulują przepływ wody i składników odżywczych oraz wspierają różnorodność biologiczną. Może to również znaleźć odzwierciedlenie na rynku, na przykład w zrównoważonym etykietowaniu lub w postaci jednostek emisji dwutlenku węgla w kontekście certyfikacji usuwania dwutlenku węgla.
- Dane dotyczące gleby umożliwią rolnikom uwzględnienie różnorodności warunków glebowych, a tym samym pozwolą im wdrożyć najbardziej odpowiednią metodę oczyszczania: doprowadzi to do zwiększenia żywności i plonów przy jednoczesnym zminimalizowaniu zużycia wody, pestycydów i nawozów.
- Dane dotyczące zanieczyszczenia gleby są coraz częściej wymagane przez właścicieli nieruchomości gruntowych i wpływają na wartość gruntów, w szczególności w przypadkach, gdy konieczna jest rekultywacja (np. na byłych terenach przemysłowych), zanim grunt będzie mógł zostać ponownie wykorzystany do innych celów (np. mieszkaniowych).
- Dostęp do danych ułatwi również rozwój techniczny i innowacje na obszarach rolniczych, takie jak rolnictwo precyzyjne, zarządzanie uprawami i dywersyfikacja, cyfrowe narzędzia do zarządzania glebą lub wykorzystanie rozwiązań z zakresu sztucznej inteligencji w postaci systemów wykrywania i systemów pomiarowych w terenie.
- Ponadto państwa członkowskie i UE mogłyby wykorzystywać dane dotyczące gleb do lepszej analizy tendencji w zakresie susz i powodzi, przyczyniając się w ten sposób do lepszego zarządzania klęskami żywiołowymi i odporności na nie.
- Unijny pakt na rzecz zdrowych gleb w Europie służy testowaniu i zwiększaniu skali rozwiązań w zakresie zrównoważonego gospodarowania gruntami i glebami w rolnictwie, leśnictwie i innych rodzajach użytkowania gruntów, aby osiągnąć postęp w poprawie stanu gleb i pomóc w rozwoju zharmonizowanego monitorowania i sprawozdawczości w zakresie gleb w Europie. Żywność jest również jednym z kluczowych systemów objętych misją UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, której ambicją jest, aby do 2030 r. co najmniej 150 regionów lub jednostek lokalnych było odpornych na zmianę klimatu.
- Europejskie partnerstwo na rzecz różnorodności biologicznej, partnerstwo europejskie „Bezpieczeństwo wodne dla planety”, partnerstwo na rzecz zrównoważonych systemów żywnościowych, partnerstwo na rzecz agroekologii – to wspólne inicjatywy w zakresie badań naukowych i innowacji, dostarczające konkretnych rozwiązań

zainteresowanym stronom, które muszą podjąć działania w zakresie żywności, wody i różnorodności biologicznej.

3. Wspieranie odpornych i zrównoważonych systemów żywnościowych

Podwójny kryzys związany ze zmianą klimatu i utratą różnorodności biologicznej sprawił, że w centrum uwagi znalazła się długoterminowa odporność i potrzeba przejścia na zrównoważone rolnictwo i systemy żywnościowe. Z analizy naukowej wyraźnie wynika, że zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej są jednymi z największych zagrożeń dla bezpieczeństwa żywnościowego na świecie. Aby zapewnić trwałe bezpieczeństwo żywnościowe, musimy wykorzystać wszystkie dostępne rozwiązania.

Jak określono we wniosku dotyczącym prawa o odbudowie zasobów przyrodniczych, przywracanie i zwiększanie różnorodności biologicznej w ekosystemach rolniczych jest pilnie potrzebne, aby zapewnić przejście na zrównoważone systemy żywnościowe i ich długoterminową odporność. Ponad 75 % światowych upraw roślin spożywczych i produkcja rolna w UE o wartości prawie 5 mld EUR zależy od zapylania przez zwierzęta. Dowody naukowe pokazują, że w ciągu ostatnich 30 lat straciliśmy już ponad trzy czwarte owadów latających. Obecnie spada liczebność co trzeciego gatunku pszczoł i motyli w UE. Ekosystemy rolnicze różnorodne biologicznie i zarządzane w sposób zrównoważony są bardziej odporne na zmianę klimatu. Aby wspierać odporność naszych ekosystemów rolniczych, musimy polegać na zrównoważonym systemie produkcji żywności. Wymaga to zdrowych ekosystemów, które wspierają żyzność gleby, obieg składników odżywczych, regulację klimatu i wody, zapylanie i naturalne zwalczanie agrofagów.

Zdrowa różnorodność biologiczna i funkcjonujące ekosystemy sprawiają, że systemy żywnościowe, źródła utrzymania i całe społeczeństwo są bardziej odporne na wstrząsy i obciążenie. Ekosystemy i siedliska sprzyjające różnorodności biologicznej korzystnie wpływają na ogólną stabilność produkcji roślinnej. Bardziej zrównoważona produkcja rolna, która jest mniej zależna od nawozów, chemikaliów i pestycydów, sprawi, że sektor ten będzie mniej zależny od zewnętrznych nakładów i ogólnie bardziej odporny, w tym na nieuniknione skutki zmiany klimatu. Dotyczy to również leśnictwa, rybołówstwa i innych sektorów zależnych od przyrody. Odtworzone ekosystemy o większej różnorodności biologicznej będą bardziej odporne na zagrożenia zewnętrzne oraz na skutki zmiany klimatu i klęsk żywiołowych.

Wspólna polityka rolna (WPR) zapewnia wsparcie dla wdrażania zrównoważonych praktyk, takich jak agroekologia i rolnictwo ekologiczne (97,6 mld EUR na lata 2023–2027), poprzez ekoprogramy, działania rolno-środowiskowo-klimatyczne i pomoc na zielone inwestycje. Ponadto w WPR przewidziano zobowiązania i wsparcie w zakresie udzielania rolnikom usług doradczych, które są niezbędne przy wprowadzaniu ważnych zmian w systemach rolniczych lub wdrażaniu innowacyjnych lub złożonych praktyk. Równoległe przedsiębiorstwa w łańcuchu żywnościowym i poza nim zapewniają szybko pojawiającą się różnorodność prywatnego finansowania rolnictwa regeneratywnego.

W ramach niezbędnych starań na drodze do bardziej zrównoważonego rozwoju rolnicy potrzebują dostępu do najnowocześniejszych innowacji. Nowe technologie mogą pomóc w zwiększeniu odporności zarówno rolnictwa, jak i gruntów leśnych oraz zapewnić środki ochrony zbiorów przed skutkami zmiany klimatu, utraty różnorodności biologicznej i degradacji środowiska. W związku z tym istnieje znaczne zapotrzebowanie ze strony hodowców i rolników w UE i na całym świecie na lepiej przystosowane odmiany, które najlepiej wykorzystują wszystkie rodzaje podejść do hodowli, w tym nowe techniki genomowe.

W ciągu ostatnich dwóch dziesięcioleci rozwój **nowych technik genomowych** następował szybko. Te innowacyjne techniki mogą korzystnie wpłynąć uprawy. Jako przykłady można wymienić rośliny o zwiększonej tolerancji lub odporności na choroby roślin i agrofagi lub na skutki zmiany klimatu, w tym ekstremalne temperatury lub susze, zwiększoną efektywność wykorzystania składników odżywczych i wody w roślinach oraz rośliny przynoszące wyższe plony. W większości przypadków zastosowanie tych nowych technik hodowli roślin umożliwia ich tańsze i szybsze wyhodowanie (np. wprowadzenie na rynek rośliny hodowanej z wykorzystaniem nowych technik genomowych może trwać kilka lat zamiast kilkunastu lat w przypadku stosowania metod konwencjonalnych), a zwłaszcza bardziej precyzyjne ukierunkowanie zmian niż przy użyciu tradycyjnej hodowli lub sprawdzonych technik genomowych. Nowoczesny zbiór zasad może zwiększyć konkurencyjność rolnictwa UE, uwolnić potencjał badawczy UE i zapewnić konsumentom większą różnorodność żywności, jednocześnie zwiększając globalne bezpieczeństwo żywnościowe. Rośliny oparte na nowych technikach genomowych mogą również przyczynić się do ograniczenia stosowania pestycydów i związanego z nimi ryzyka, co jest celem wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin¹¹.

Wniosek dotyczący **nowych technik genomowych** łączy wysoki standard ochrony zdrowia zarówno osób, jak i zwierząt oraz środowiska z wkładem w odporny i zrównoważony system żywnościowy poprzez innowacyjne produkty roślinne. We wniosku Komisji przewidziano wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu roślin i produktów opartych na nowych technikach genomowych. W wymogach tych – w celu uniknięcia niepotrzebnych obciążeń – uwzględniono fakt, że w niektórych przypadkach nowe techniki genomowe prowadzą do powstania roślin i produktów porównywalnych z roślinami i produktami wywodzącymi się z tradycyjnej hodowli, a w innych przypadkach wiążą się z bardziej złożonymi modyfikacjami. We wniosku przedstawiono również jasne zasady zapewniające przejrzystość dotyczącą roślin i produktów uzyskanych za pomocą nowych technik genomowych, w tym etykietowanie nasion. Dzięki temu rolnicy będą mogli dokonywać jednoznacznego i świadomego wyboru. Jednocześnie wniosek ten uzupełnia inne zrównoważone metody uprawy, takie jak rolnictwo ekologiczne, w którym nie będzie wykorzystywać się nowych technik genomowych.

---

¹¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin i w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/2115, COM(2022) 305 final, 2022/0196 (COD).

Proponowane ramy prawne będą wspierać konkurencyjność europejskich badań naukowych oraz różnych sektorów hodowli roślin i rolnictwa. Europejski sektor nasion jest największym eksporterem na światowym rynku nasion¹² (odpowiada za 20 % światowego rynku; jego wartość szacuje się na 7–10 mld EUR i obejmuje on około 7 000 MŚP, których długoterminowa zdolność innowacyjna, konkurencyjność i produkcja w UE mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa żywnościowego UE), a zdolność do korzystania z innowacyjnych technologii jest koniecznym warunkiem utrzymania konkurencyjności UE i jej dalszego wkładu w światowe bezpieczeństwo żywnościowe. Innowacje sprawią, że UE znajdzie się w czołówce rozwoju technologicznego i globalnych korzyści gospodarczych i społecznych oraz korzyści dla środowiska uzyskanych dzięki tym nowym technologiom. We wniosku wprowadzono szybki proces dla przedsiębiorstw, które będą musiały wykazać, że rośliny oparte na nowych technikach genomowych są równoważne z roślinami hodowanymi tradycyjnie, albo przejść proporcjonalną i opartą na analizie ryzyka ocenę środowiskową i ocenę bezpieczeństwa, co przyspieszy dostępność roślin i produktów z nich uzyskanych, w tym żywności i paszy, z korzyścią dla rolników i konsumentów.

Ramka 2. Nowe techniki genomowe – bezpieczna i zrównoważona żywność

Ziemniaki odporne na choroby¹³

Odmiany ziemniaków odporne na grzyby są trudne do wyhodowania, ponieważ choroby grzybicze są poważne i mogą przewycięzać odporność. Ze względu na niską dostępność odpornych odmian ziemniaki należą do upraw, w których stosuje się najwięcej pestycydów. Nowe techniki genomowe mogą wesprzeć i przyspieszyć proces hodowli, umożliwiając szybszy dostęp do odmian odpornych na grzyby.

Odmiany wykazujące trwałą odporność na te choroby mogłyby zmniejszyć zużycie fungicydów bez wpływu na plony. W przypadku ziemniaków można osiągnąć ograniczenie stosowania fungicydów o 50–80 %, co stanowi oszczędność kosztów dla rolników, a także ważną korzyść dla środowiska. Na przykład szacuje się, że ziemniaki odporne na zarazę ziemniaka pozwalają zaoszczędzić 4–15 % kosztów na hektar.

¹² Ragonnaud, G., 2013. *The EU seed and Plant Reproductive Material Market in Perspective: A Focus on Companies and Market Shares* [Spojrzenie na unijny rynek nasion i materiału rozmnożeniowego roślin ze szczególnym uwzględnieniem przedsiębiorstw i udziału w rynku]. Departament Tematyczny B: polityka strukturalna i polityka spójności. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego.

¹³ Schneider, K., Barreiro-Hurle, J., Kessel, G. i in., 2023. *Economic and environmental impacts of disease resistant crops developed with cisgenesis* [Ekonomiczny i środowiskowy wpływ upraw odpornych na choroby, opracowanych z zastosowaniem cisgenety]. EUR 31355, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg. <https://doi.org/10.2760/715646>

Ważne jest, aby ramy legislacyjne były zrównoważone i skalibrowane, zapewniając rolnikom i hodowcom dostęp do opatentowanych technik i materiałów, tak aby promować różnorodność nasion po przystępnych cenach, a także chronić hodowlę i uprawę nieopatentowanych upraw tradycyjnych i ekologicznych, przy jednoczesnym zdecydowanym wspieraniu innowacji w hodowli roślin poprzez zachowanie zachęt inwestycyjnych, takich jak patenty. Komisja oceni, w ramach szerszej analizy rynku, wpływ patentowania roślin i związanych z tym praktyk w zakresie licencjonowania i przejrzystości na innowacje w hodowli roślin, na dostęp hodowców do materiału genetycznego i technik genetycznych oraz na dostępność nasion dla rolników, a także na ogólną konkurencyjność unijnego przemysłu biotechnologicznego. Komisja przedstawi sprawozdanie ze swoich ustaleń do 2026 r. Określi w nim możliwe wyzwania w sektorze, a sprawozdanie posłuży jako podstawa do podjęcia decyzji o ewentualnych działaniach następczych.

Przedstawionym dziś pakietem Komisja odpowiada również na wniosek Rady o przedłożenie badania uzupełniającego ocenę skutków wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie **zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin**. Z dodatkowych informacji wynika, że wniosek pomoże zagwarantować długoterminowe bezpieczeństwo żywnościowe i paszowe UE. W oparciu o dokument roboczy Komisji z 2022 r. zmniejszony zakres ograniczeń we wrażliwych obszarach może pomóc chronić zdrowie ludzi i środowisko, mając jednocześnie ograniczony wpływ na rolnictwo. Dodatkowe informacje wskazują również współprawodawcom możliwe sposoby dalszego zmniejszania obciążenia administracyjnego, szczególnie w przypadku bardzo małych gospodarstw, i podkreślają znaczenie dostępności wystarczających alternatyw dla pestycydów chemicznych. W związku z tym Komisja przedstawia możliwe warianty, które współprawodawcy mogą rozważyć, w szczególności w zakresie ustalenia krótszych terminów dla państw członkowskich na dostarczenie projektów sprawozdań z oceny dla nowych substancji czynnych do kontroli biologicznej, dopuszczając tymczasowe zezwolenia na poziomie państw członkowskich dla produktów kontroli biologicznej i zatwierdzanie substancji czynnych do kontroli biologicznej na poziomie UE na czas nieokreślony. Oznaczałoby to, że obecna długa procedura zatwierdzania zostałaby znacznie skrócona, a nowe alternatywy biologiczne mogłyby zostać wdrożone niemal natychmiast po zakończeniu pierwszej oceny przez państwa członkowskie.

Proponowane **rozporządzenie w sprawie produkcji i wprowadzania do obrotu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin** skonsoliduje, zaktualizuje i uprości istniejące ramy prawne dotyczące wszystkich sektorów nasion, zastępując 10 obowiązujących dyrektyw. Zapewni ono rolnikom dostęp do zróżnicowanych, wysokiej jakości nasion i innego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, które gwarantują stabilne plony, odporność i inne cechy dzięki odpornym odmianom roślin poprzez wzmocnione wymogi w zakresie zrównoważoności w ramach testowania odmian (np. odporność na choroby) dla wszystkich regulowanych grup upraw. Nasiona pochodzące z takich odmian będą lepiej przystosowane do presji związanej ze zmianą klimatu i pomogą zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe. Wniosek przyczyni się do osiągnięcia celu polegającego na objęciu rolnictwem ekologicznym 25 % gruntów rolnych, ułatwiając rejestrację odmian ekologicznych dzięki dostosowaniu przepisów do zasad rolnictwa ekologicznego. Wniosek pomoże zachować i zwiększyć różnorodność genetyczną uprawianych roślin poprzez wprowadzenie łagodniejszych przepisów dotyczących odmian dla zachowania bioróżnorodności, sieci ochrony nasion i wymiany w naturze nasion między rolnikami oraz wspieranie rozwoju mieszanek nasion. Zwiększy również wydajność i skuteczność systemów rejestracji i certyfikacji poprzez zapewnienie podmiotom większej elastyczności i umożliwienie stosowania technik biomolekularnych i cyfryzacji.

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie produkcji i wprowadzania do obrotu leśnego materiału rozmnożeniowego pomoże zapewnić sadzenie właściwych drzew we właściwych miejscach, aby lasy mogły się rozwijać w obecnych i przewidywanych przyszłych warunkach klimatycznych. Ocena cech drzew rodzicielskich pod kątem zrównoważoności pozwoli przyspieszyć przystosowanie się lasów do zmiany klimatu, zapewniając tym samym ich stałą produktywność w przyszłości. Przepisy ułatwiające ochronę zagrożonych leśnych zasobów genetycznych zwiększą różnorodność genetyczną drzew. Krajowe plany awaryjne pomogą zapewnić wystarczającą podaż leśnego materiału rozmnożeniowego w celu ponownego zalesienia obszarów dotkniętych ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi, pożarami, pojawami agrofagów i innymi klęskami żywiołowymi. Rozporządzenie zapewnia elastyczność w stosowaniu określonych podejść i działań w różnych rodzajach lasów i ekosystemów leśnych oraz przyczynia się do tworzenia odpornych lasów, ochrony różnorodności biologicznej i przywracania ekosystemów leśnych. Wspiera również ochronę i zrównoważone wykorzystanie leśnych zasobów genetycznych.

4. Zapewnienie efektywnego wykorzystania produktów poprzez zwalczanie marnowania żywności i wyrobów włókienniczych

Marnowanie żywności jest jednym z największych źródeł braku efektywności i stanowi niepotrzebne obciążenie ograniczonych zasobów naturalnych, takich jak grunty i woda. Każdego roku w UE marnuje się prawie 59 mln ton żywności (131 kg na mieszkańca) o szacowanej wartości rynkowej 132 mld EUR¹⁴. Ponad połowa odpadów żywnościowych (53 %) pochodzi z gospodarstw domowych, a następnie z przemysłu przetwórczego

---

¹⁴ [Marnowanie żywności i zapobieganie powstawaniu odpadów – szacunki – Statistics Explained \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&plugin=1)

i wytwórczego (20 %). Marnowanie żywności na taką skalę jest także po prostu niedopuszczalne, gdy skala głodu na świecie rośnie, a 32,6 mln obywateli UE co drugi dzień nie stać na odpowiedni posiłek.

Walka z marnowaniem żywności przynosi potrójne korzyści: oszczędza żywność przeznaczoną do spożycia przez ludzi, a tym samym przyczynia się do bezpieczeństwa żywnościowego. Pomaga przedsiębiorstwom i konsumentom zaoszczędzić pieniądze, a także zmniejsza wpływ produkcji i konsumpcji żywności na środowisko.

Pomimo rosnącej świadomości negatywnych konsekwencji marnowania żywności nie wykorzystano jeszcze pełnego potencjału redukcji ilości odpadów żywnościowych. Proponowane cele dotyczące redukcji ilości odpadów żywnościowych dla państw członkowskich UE wspierają ich zobowiązanie w ramach globalnych celów zrównoważonego rozwoju ONZ do starań o ograniczenie o połowę skali marnowania żywności na poziomie detalicznym i konsumenckim do 2030 r. Cele te pobudzą starania na rzecz rozwoju coraz bardziej zrównoważonego systemu żywnościowego. Aby zapewnić wspólną i dzieloną odpowiedzialność w całej UE, we **wniosku w sprawie ograniczenia ilości odpadów żywnościowych** wyznaczono ten sam cel dla każdego państwa członkowskiego, pozostawiając każdemu z nich zastosowanie najskuteczniejszych środków, dostosowanych do konkretnej sytuacji krajowej, przy wsparciu inicjatyw w zakresie wymiany najlepszych praktyk i osiągniętych wyników, takich jak Unijna Platforma ds. Strat i Marnotrawienia Żywności. W nawiązaniu do wniosku ustawodawczego Komisja publikuje dziś kompendium rozwiązań, które pomogą wszystkim podmiotom zapobiegać marnowaniu żywności na poziomie konsumenckim¹⁵. Kompendium jest odpowiedzią na zalecenia niedawno zwołanych paneli obywatelskich zorganizowanych w celu wspierania zmiany zachowań konsumentów¹⁶. Oczekuje się, że cele dotyczące ograniczenia marnowania żywności przyniosą znaczne korzyści dla środowiska i oszczędności finansowe dla konsumentów (około 400 EUR na gospodarstwo domowe rocznie).

Aby zająć się najistotniejszymi aspektami wytwarzania odpadów żywnościowych w UE i przyspieszyć postępy państw członkowskich w realizacji globalnych ambicji, konkretne cele dotyczące redukcji ilości odpadów żywnościowych są zróżnicowane w całym łańcuchu żywnościowym i oparte na najnowszych dowodach naukowych. Ciągłe gromadzenie danych umożliwi śledzenie i przegląd postępów oraz dokonywanie wszelkich niezbędnych korekt, biorąc pod uwagę postępy państw członkowskich na przestrzeni czasu. Będzie to stanowić solidny wkład UE w realizację celu zrównoważonego rozwoju 12.3 do 2030 r. i podstawę merytoryczną ambitnych planów dotyczących dalszych postępów po tej dacie.

Odpady tekstylne stanowią również niepotrzebne obciążenie dla ograniczonych zasobów naturalnych. Około 78 % odpadów tekstylnych nie jest selektywnie zbieranych przez konsumentów i trafia do zmieszanych odpadów z gospodarstw domowych, przeznaczonych

---

¹⁵ [Europejskie forum ds. marnotrawienia żywności przez konsumentów | Wiedza na rzecz polityki \(europa.eu\)](#)

¹⁶ [ECPI_Citizens Recommendations_EN_final.pdf \(europa.eu\)](#).

do spalania lub składowania. To nieefektywne pod względem zasobów gospodarowanie odpadami nie jest zgodne z celami gospodarki o obiegu zamkniętym i prowadzi do szkód dla środowiska w UE i państwach trzecich, w tym w krajach rozwijających się i wśród podatnych na zagrożenia grup ludności, poprzez nadmierne poziomy emisji gazów cieplarnianych, zużycia wody, zanieczyszczenia i użytkowania gruntów. Proponowane przepisy dotyczące wprowadzenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wyrobów włókienniczych oraz zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami tekstylnymi mają na celu wdrożenie zasady „zanieczyszczający płaci”, promowanie gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do wyrobów włókienniczych oraz pobudzenie działań tworzących wartość dodaną, które mają istotny potencjał tworzenia lokalnych miejsc pracy. Przepisy te wzmocnią rynek używanych wyrobów tekstylnych, wspierając wiele działających na nim przedsiębiorstw ekonomii społecznej i stymulując innowacje w recyklingu wyrobów włókienniczych. Zwiększenie dostępności używanej odzieży stworzy również możliwości oszczędności kosztów dla obywateli w UE i poza nią, jednocześnie oszczędzając zasoby naturalne. Zharmonizowane przepisy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta ułatwią również prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku i wesprą państwa członkowskie we wdrażaniu obowiązku selektywnej zbiórki wyrobów włókienniczych od 2025 r. w spójny sposób, tak aby zapewnić podmiotom gospodarczym równe warunki działania.

5. Wnioski

Konsekwencje kryzysu klimatycznego i kryzysu różnorodności biologicznej stają się coraz bardziej widoczne, także w Unii Europejskiej. Dotyczą one już niemal każdego obywatela i każdego sektora gospodarki. Ponieważ są one ze sobą ściśle powiązane, konieczne jest podjęcie działań w obu dziedzinach – zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej to dwie strony tego samego medalu. Podczas gdy poczyniono znaczne postępy w zakresie przepisów dotyczących klimatu, to samo jest konieczne w przypadku wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych UE, które przynoszą korzyści jednocześnie w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, przystosowania się do zmiany klimatu i różnorodności biologicznej.

Przedstawione dziś wnioski ustawodawcze są niezbędne do podtrzymania zobowiązania UE do neutralności klimatycznej, ponieważ filary Europejskiego Zielonego Ładu dotyczące klimatu i zasobów naturalnych wzajemnie się uzupełniają. Stanowią one również ważny element zapewniający obywatelom Unii długoterminowe bezpieczeństwo żywnościowe. Przykładowo dzisiejszy wniosek dotyczący gleby pomoże w realizacji zobowiązania do zwiększenia zdolności absorpcyjnej naturalnych pochłaniaczy dwutlenku węgla w ramach LULUCF, a także celów określonych w prawie o odbudowie zasobów przyrodniczych i Europejskim prawie o klimacie, które są przewodnimi wnioskami w ramach filaru Zielonego Ładu dotyczącego klimatu i zasobów naturalnych. Tylko zdrowe gleby mogą magazynować dwutlenek węgla i zapewniać dobrze prosperujące ekosystemy lądowe, bardziej odporne na susze, powodzie, fale upałów i inne ekstremalne zjawiska pogodowe związane z klimatem,

przyczyniając się w ten sposób do ogólnej odporności UE. Tylko zdrowe zasoby naturalne są w stanie zapewnić nam drogę do neutralności klimatycznej. Proponowane ramy monitorowania i odpowiednie dane mają zasadnicze znaczenie dla dostosowania wynikających z nich środków odbudowy do lokalnych potrzeb. Jednocześnie wniosek ten ma kluczowe znaczenie dla ułatwienia wymogów monitorowania w ramach LULUCF i WPR. Uzupełnia on również wniosek dotyczący certyfikacji usuwania dwutlenku węgla. Zdrowe gleby zwiększą ilość magazynowanego dwutlenku węgla, a tym samym wartość powiązanych jednostek emisji dwutlenku węgla, zwiększając dochody rolników.

Ogólnie rzecz biorąc, wnioski przedstawione już w ramach filaru Europejskiego Zielonego Ładu dotyczącego zasobów naturalnych, uzupełnione dzisiejszym pakietem, są niezbędne do wypełnienia zobowiązań prawnych UE wynikających z już przyjętych przepisów dotyczących klimatu, a także wielostronnych zobowiązań UE wynikających z globalnych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 roku, w ramach dalszej współpracy UE z krajami partnerskimi na rzecz zrównoważonej przyszłości. Komisja wzywa zatem Parlament Europejski i Radę do szybkiego przyjęcia tych inicjatyw w ramach tego filaru Zielonego Ładu.